

Jaargang 1, nr. 1, maart 2026

NIEUWSBRIEF 1

Henk van den Bosch

Uitzenddienst van 22 februari jl.

In het lange traject van voorbereiding op mijn uitzending vond op zondag 22 februari jl. een belangrijke laatste stap plaats. Op die dag werd ik in een eredienst in de Dorpskerk door de Protestantse Gemeente van Haren-Onnen bevestigd als predikant in algemene dienst voor het theologisch onderwijs in Zuid-Soedan, en vervolgens uitgezonden.

Aan deze dienst was veel voorbereiding voorafgegaan. Eerst en vooral natuurlijk door de kerkenraad en de gemeente in het besluit om mijn uitzendende gemeente te willen zijn. En vervolgens door heel veel andere mensen: de vrijwilligers die zorgden voor het gastvrije onthaal van alle aanwezigen, de GZB die de uitnodiging verzorgde, de collega's Wouter Klouwen en Thijs Blok die met mij de dienst inhoudelijk hebben voorbereid, etc. Wat mij betreft was al die inzet niet vergeefs: ik heb de uitzenddienst ervaren als een prachtige, warme en bemoedigende viering, waarin ik mij gesteund voelde door de geloofsgemeenschap die om me heen stond. De prachtige liederen en gebeden,

de uitzending onder handoplegging, de mooie woorden van Margriet Piersma namens kerkenraad en gemeente en van Thijs Blok namens de GZB: het is duidelijk dat ik niet alleen op reis ga maar me gedragen mag weten door de gedachten en de gebeden van velen om me heen.

Eredienst in de Dorpskerk door de Protestantse Gemeente van Haren-Onnen

Op pad

Vliegen naar Entebbe

Vlak na de uitzenddienst begon de reis ook werkelijk: op woensdag 25 februari vloog ik naar Entebbe. En op vrijdag ging het verder naar Moyo, een dorp in het uiterste noorden van Oeganda op de grens met Zuid-Soedan. De vlucht daar naartoe was een avontuur op zich.

In de wachtruimte op de luchthaven verzamelde zich een wel heel klein gezelschap reizigers: er gingen welgeteld zes mensen mee op de vlucht naar Gulu, Moyo, Arua en weer terug naar Entebbe. Het toestel, een Cessna C208B, biedt plaats aan maximaal 12 passagiers, en de vlucht werd uitgevoerd door MAF, de Mission Aviation Fellowship. Ik kreeg een plek toegewezen vlak achter de piloot, die zich naar mij omdraaide en me in het Nederlands aansprak! Rembrand Rodenburg vliegt al vele jaren voor MAF, en een paar van zijn familieleden werken voor de GZB in Afrika. Toen hij mijn naam op de passagierslijst zag wist hij dat ik 'die nieuwe voor Kajo-Keji' moest zijn. De volgende noviteit was dat, toen alles klaar was voor vertrek, de piloot zich omdraaide en ons voorging in gebed. Wat een prachtig begin van de vliegreis!

Wat volgde was een prachtige reis. De lage vlieghoogte bood een prachtig uitzicht op het Oegandese landschap. Bij de tussenlanding in Gulu mocht iedereen even het vliegtuig uit om zich op de landingsbaan te vertreden en desgewenst in de bush naast de baan de blaas te ledigen. En na een kort vervolg

landden we op het vliegveld van Moyo: een smalle strook gravel die uitliep op het speelterrein van de lagere school, waar de kinderen net pauze hadden en het vliegtuig met applaus en gejuich begroetten. En op die landingsbaan werd ik opgewacht door de rector van Kajo-Keji Christian College (KCC),

Michael Kiju Paul. Een bijzondere ervaring: na elkaar meerdere keren via een beeldverbinding te hebben gesproken konden we elkaar nu in levenden lijve begroeten! Na dit historische moment op de gevoelige plaat te hebben vastgelegd en de koffers in de auto te hebben geladen gingen we op weg naar Kajo-Keji.

In Zuid-Soedan

Na de grens met Zuid-Soedan te zijn gepasseerd veranderde er iets in de omgeving. Het landschap bleef hetzelfde: een savanne-landschap met verspreid liggen hutten en huizen. Maar daartussen de zichtbare sporen van de burgeroorlog die hier zo verwoestend heeft huisgehouden: ruïnes van huizen, van scholen, van kerken. En pogingen om op of naast die ruïnes een nieuw bestaan op te bouwen.

Een van de eerste dingen die opvallen bij het binnenrijden van Romogi Boma, waar het college is gevestigd, zijn de geblakerde resten van de oude kathedraal van Kajo-Keji, die in de oorlog met de grond gelijk is gemaakt. Ik wist van de geschiedenis van oorlog en geweld in Zuid-Soedan, maar tussen weten en met eigen ogen de sporen zien gaapt nogal een kloof.

Bidden & Danken

Bid voor...

de vrede in Zuid-Soedan, die zo kostbaar en tegelijk zo kwetsbaar is,

al het werk dat in Kajo-Keji gedaan wordt vanuit het bisdom, door bisschop James Lule Kenyi, en door de staf van KCC onder leiding van Michael Kiju Paul,

**mijn thuiskomen in de
gemeenschap van KCC.**

Dank voor...

de prachtige uitzend-
dienst, waarin tastbaar
werd hoeveel mensen mij
in mijn uitzending dragen,

**het mooie afscheid van mijn
dierbaren in Nederland,**

**en de mensen hier,
collega's en studenten,
die me welkom heten
en me helpen om
hier thuis te komen.**

Op de plaats van bestemming

De uitdrukking “de ziel reist te paard” is hier wat mij betreft bij uitstek van toepassing: het gaat de nodige tijd kosten om hier daadwerkelijk te landen.

De eerste dagen op de campus van KCC gingen vooral over acclimatiseren. Het afscheid van geliefden in Nederland, de reis, de aankomst op een onbekende plek die hopelijk de komende jaren mijn thuisplek is, het kost allemaal veel energie. De uitdrukking “de ziel reist te paard” is hier wat mij betreft bij uitstek van toepassing: het gaat de nodige tijd kosten om hier daadwerkelijk te landen.

Intussen ging het gewone leven natuurlijk wel verder. Op zondag was ik de gast van bisschop James Lule Kenyi in de eredienst in Emanuel Cathedral, de centrale kerk van het bisdom. Aan het eind van de dienst, met veel samenzang en een preek over het nachtelijke gesprek tussen Nicodemus en Jezus (Jo. 3: 1-21), werd ik voorgesteld aan de aanwezigen en mocht ik hen de groeten overbrengen van zusters en broeders in Nederland.

En op maandag begon het eigenlijke werk! De dag begon, net als iedere dag, om 7.00 uur met een gezamenlijk morgengebed van studenten en docenten. Gedurende een half uur wordt er samen gezongen, gebeden, uit de Schrift gelezen, mededelingen gedeeld over activiteiten van het college maar ook over persoonlijke zaken, een viering die wordt afgesloten met de zegen. Een prachtige start van de dag!

Vervolgens mocht ik meteen aan de slag. Ik had enige tijd geleden al gehoord dat mij in dit semester onder meer het college Oude Testament over de poëtische boeken was toebedeeld. Na het morgengebed verzamelden zich zeven studenten in een klaslokaal om zich met mij aan dit boeiende onderwerp te wijden. Het eerste uur heb ik hoofdzakelijk benut om hen wat beter te leren kennen en meer te horen over hun motivatie om theologie te studeren. Allemaal zijn ze al verbonden aan een geloofsgemeenschap, sommigen als jeugdleider, anderen als pastoraal werker. En allemaal verlangen ze naar meer verdieping: meer kennis van Schrift en traditie, maar vooral ook meer geestelijke verdieping en verrijking. Om daarmee hun gemeenten beter te kunnen dienen.

Het welkom in de gemeenschap van KCC kreeg de vorm van een feestelijke lunch op dinsdag. Er werden warme woorden gesproken door de principal en twee collega's, en de studenten zongen prachtig. Ik werd uitgenodigd om iets te vertellen over mezelf, over mijn geliefden die ik in Nederland heb achtergelaten, en over de geloofsgemeenschappen en de GZB die mijn komst hier mogelijk maken. En tenslotte werd er door de keukenstaf een voortreffelijke lunch verzorgd voor alle aanwezigen. En nu is het dus allemaal echt begonnen...

Vooruitblik

De komende maanden zal ik de nodige tijd besteden aan het landen hier in Kajo-Keji. Ik heb een mooi appartement ter beschikking gekregen, maar dat moet nog geheel worden ingericht. Een leuke klus om mijn tanden in te zetten! En daarnaast zal ik veel bezig zijn met het voorbereiden en geven van colleges, nu nog alleen aan de in de brief genoemde groep studenten, vanaf halverwege maart komt daar een ander college bij, over de profetische boeken, met een andere groep studenten. Halverwege april reis ik naar Zuid-Afrika voor een retraite met de andere GZB-zendingswerkers in oostelijk en zuidelijk Afrika. En eind juni kom ik naar Nederland voor de bruiloft van onze dochter Sarah met Leon.

LEEF MEE, BID MEE EN GEEF MEE!

Heb jij ook het verlangen om de liefde van God te delen? Samen kunnen we het Evangelie delen, in woorden en daden. Wij als zendingswerkers door te gaan, jij door financieel bij te dragen. En vooral door voor ons te bidden en met ons mee te leven.

Als Zendingsmaatje ben je onderdeel van het wereldwijde zendingswerk van de GZB.

DOE JE MEE?

Meld je dan nu aan via
www.zendingsmaatje.nl

zendings maatje.nl
een initiatief van de GZB

Contact

Contactgegevens:
MissieKernTeam
Roeland Hokken
roeland.hokken@proton.me

Henk van den Bosch
hvdbosch@gzb.nl

Colofon

Henk van den Bosch is in februari 2026 uitgezonden naar Zuid-Soedan. De GZB ondersteunt deze uitzending. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw medeleven en gebed! U kunt uw betrokkenheid ook tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op:
IBAN NL63 ABNA 0476 3954 29 t.n.v. GZB o.v.v. Henk van den Bosch.
Dank voor uw onmisbare steun!

Voor adreswijzigingen en overige informatie
GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen
T 0343-512444 | E info@gzb.nl | W www.gzb.nl

